

ปกิณกะ ทำงานให้เป็นบุญ

สุรตน์ เปานิล

โรงพยาบาลค่ายสุรศักดิ์มนตรี ลำปาง

หลายๆ คนในโรงพยาบาลบอกว่าเมื่องานที่เรากำลังทำอยู่ เมื่อที่จะต้องให้บริการที่ยิ้มแย้ม เมื่อการดูแลคนไข้ที่เอาแต่ใจตัวเอง เมื่องานที่จะต้องเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรค เมื่อสภาพแวดล้อมที่มีแต่คนทุกข์ทรมาน เมื่อเสียงร้องไห้ และคำต่อว่าจากญาติที่สูญเสียคนที่รักไป.....จนหลายๆ คนตัดสินใจลาออกไปทำงานอื่น

มีใครรักอาชีพนี้ และเห็นคุณค่าของงานที่เราทำทุกวันนี้บ้างไหม.....

ผมขอเสนอมุมมองหนึ่งของอาชีพการให้บริการสาธารณสุขที่เรากำลังทำกันอยู่ทุกวันนี้ เพื่อจะมีส่วนดีที่ทำให้หลายๆ คนหายเบื่อและมีกำลังใจในการทำงานมากขึ้น.....

ลองคิดดูนะครับว่าอาชีพไหนบ้างที่ทำให้เราได้พบกับสัจธรรมได้ดีเท่าทำงานในโรงพยาบาล...มีอาชีพไหนบ้างครับที่เปิดโอกาสให้เราได้ทำบุญตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมงบ้าง..... มีอาชีพไหนบ้างครับที่ทำงานไปด้วยได้บำเพ็ญพรตวิหิตไปด้วยในตัว.... มีอาชีพไหนบ้างครับที่ทำแล้วได้ทั้งบุญและได้ทั้งเงินเดือน.....

มีแต่งานในโรงพยาบาลนั่นแหละที่ได้มากกว่านี้..... จริงหรือไม่ก็ลองพิจารณาดูนะครับ....

คนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตาย มีให้เห็นอยู่ทุกวันในโรงพยาบาลของเรา ความทุกข์ที่เกิดจากการเกิด แก่ เจ็บ ตาย เราเห็นจนชินชาแล้วใช่ไหม ความทุกข์จากการสูญเสีย การพลัดพราก การได้ของที่ไม่รัก การสูญเสียของรัก เราก็ได้พบได้เห็นอยู่เสมอๆ เราได้เห็นคนหล่อๆ สวยๆ ที่หลายๆ คนคลั่งไคล้ มานอนป่วยด้วยโรคหลายๆ อย่าง ร่างกายอวัยวะที่เคยเป็นที่หมายปองของคนทั้งหลาย ได้กลายเป็นผีเป็นหนองน้ำเหลืองเยิ้มพร้อมทั้ง

ส่งกลิ่นเหม็นที่ใครๆ ต้องเบือนหน้าหนี สุดท้ายร่างกายที่สว่างงามอวบอ้วน ก็ผอมแห้งและกลายเป็นซากเป็นศพที่ไม่มีใครอยากแตะต้อง เราารู้สึกอย่างไรกับสภาพเหล่านี้ ถ้าเราพิจารณาให้ถ่องแท้ เราจะเข้าใจว่า อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ได้เป็นอย่างดี อารมณ์และความรู้สึกที่เกิดขึ้นขณะนั้น จะใกล้เคียงกับความรู้สึกของเจ้าชายสิทธัตถะเมื่อคราวได้เห็นท้าวตู่ทั้งสี่ก่อนตัดสินใจเสด็จออกบวช เราเคยรู้สึกเช่นนั้นบ้างไหม....

การให้บริการในอาชีพของเรา เป็นการทำงานที่เกิดผลบุญทุกขั้นตอนครับ เริ่มตั้งแต่คนไข้เข้ามาในโรงพยาบาลเลยทีเดียว ความรู้สึกสงสารตั้งแต่แรกที่เห็นเขาเจ็บป่วยหรือเลือดท่วมตัวจากอุบัติเหตุ ความรู้สึกกระตือรือร้นเข้าไปช่วยเหลือ เพื่อให้เขาพ้นจากความทุกข์ทรมานที่เกิดขึ้น เป็นความกรุณาที่ออกจากใจของเราอย่างแท้จริง การถูกลีเกตุดำเนินการ การรีบให้การรักษายาพยาบาล การเอาใจใส่ดูแลอย่างดี เป็นการแสดงความรักและความปรารถนาดี อยากให้เขามีความสุข แม้เพียงน้อยนิดในท่ามกลางความทุกข์ทรมานของเขา ก็เป็นความเมตตาที่ออกจากใจของเรา การแสดงความดีใจที่ผู้ป่วยมีอาการดีขึ้นหรือได้ออกจากโรงพยาบาล เป็นมุขิตาจิตที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ การปลอบประโลมญาติ การให้คำอธิบายสาเหตุการตายอย่างนุ่มนวล การนั่งเฉยไม่ต่อล้อต่อเถียงและไม่กล่าวโทษใคร เมื่อเกิดกรณีคนไข้เสียชีวิต เป็นอุเบกขาจิตที่เราได้ปฏิบัติอยู่เป็นประจำ คุณธรรมเหล่านี้พวกเราชาวโรงพยาบาลได้กระทำอยู่แล้วอย่างสม่ำเสมอเป็นอัตโนมัติ มีอาชีพใดอีกหรือที่จะเปิดโอกาสให้เจริญพรตวิหิต 4 ได้บ่อยเท่าอาชีพให้การรักษายาพยาบาลเช่นที่เราทำอยู่ทุกวันนี้

บุญกิริยาวัตถุ 3 ประการก็ได้รวมอยู่ในงานที่เราทำอย่างพร้อมมูลแล้วเช่นกัน โดยไม่ต้องเดินทางไปทำบุญที่ไหนให้เหนื่อยยาก เสียเวลา และเสียเงินเสียทอง การอดหลับอดนอนมาขึ้นแววดูแล

ได้รับต้นฉบับเมื่อ 14 พฤษภาคม 254 ได้ให้ตีพิมพ์เมื่อ 15 มิถุนายน 2547

ต้องการสำเนาต้นฉบับติดต่อ พ.อ.สุรตน์ เปานิล

โรงพยาบาลค่ายสุรศักดิ์มนตรี ลำปาง

คนไข้ การเสียสละเวลาอธิบายนทำให้ความรู้ผู้ป่วย การตั้งใจพัฒนาคุณภาพบริการเพื่อความประทับใจของผู้ใช้บริการ เป็นการทำหน้าที่ที่ไม่ต้องเสียเงินเสียทอง การปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่มีโอกาสได้ทำลายชีวิตใคร ไม่มีโอกาสได้ลักขโมยของใคร ไม่มีโอกาสกระทำผิดกับลูกเมียใคร ไม่ต้องใช้การพูดปดในการทำงาน รวมถึงการไม่ได้เสพสุรายาเมาขณะทำงาน ทำให้เราไม่มีโอกาสได้ผิดศีล 5 ตลอดเวลา ที่ปฏิบัติหน้าที่ และการที่เราได้สัมผัสกับความจริงของความจริง ความไม่เที่ยงแท้แน่นอนของชีวิต และความไม่น่ายึดถือของสิ่งทั้งหลายทั้งปวงอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน ก็เป็นการบำเพ็ญภาวนาที่เกิดขึ้นโดยที่เราไม่รู้ตัว ดังนั้นอาชีพของเราจึงเป็นอาชีพเดียวที่เปิดโอกาสให้เราได้นำเพ็ญทาน ศีล ภาวนา อยู่ตลอดเวลาที่ปฏิบัติงาน

ลองนึกดูอาชีพอื่นกันบ้าง ว่าเขามีโอกาสทำบุญกันอย่างเราหรือเปล่า มีครับ.... แต่ก็น้อยกว่าและมีโอกาสทำบาปมากกว่าเรา ยกตัวอย่าง อาชีพเกษตรกรรมก็ไม่จำเป็นต้องใช้ยาฆ่าแมลง ถ้าเลี้ยงสัตว์ก็ต้องขายให้เขาเอาไปฆ่า อาชีพธุรกิจก็ไม่จำเป็นต้องโกหก หลอกลวง และใช้วิชาฆาตกรรมเพื่อให้ตนได้เปรียบคนอื่น วันๆ คิดอยู่แต่เพียงว่าทำอะไรให้ดีกว่าใครมากที่สุด อีกหลายๆ อาชีพที่ต้องเกี่ยวข้องกับการผิดศีลธรรมไม่ข้อใดข้อหนึ่ง ส่วนโอกาสที่จะได้บุญจากการทำงานโดยตรงนั้นหาได้น้อยมาก... มีอาชีพไหนบ้างครับที่มีแต่ให้อาชีพการให้บริการสาธารณะสุขของเรา

ผลจากการทำบุญในขณะที่ทำงานโดยไม่ตั้งใจของเรา ทำให้เราได้อะไรหลายๆ อย่างโดยไม่รู้ตัวเช่นเดียวกัน ลองสังเกตดูนะครับ ว่าพวกเราในโรงพยาบาลนั้น ไม่ค่อยมีใครเจ็บป่วยกันสักเท่าไร ถ้าป่วยก็ไม่หนักหรืออาการไม่รุนแรง ทั้งๆ ที่เราคลุกคลีอยู่กับคนไข้ทั้งวัน แต่เราก็ป่วยน้อยกว่าอาชีพอื่น แม้แต่เรื่องอุบัติเหตุก็เช่นเดียวกัน พวกเราก็ไม่ค่อยมีใครที่ประสบอุบัติเหตุที่รุนแรงบ่อยครั้งนัก สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เป็นเรื่องบังเอิญ แต่เป็นผลบุญจากการทำงานในอาชีพของเรานั้นเอง นี่ขนาดไม่ได้ตั้งใจนะครับ ถ้าเราตั้งใจทำงานเพื่อให้เกิดบุญกุศลจริงๆ แล้ว ผลที่เกิดขึ้นจะมากมายมหาศาลเพียงไหน.....

การทำบุญด้วยการช่วยเหลือผู้อื่นนั้นจะส่งผลให้เราได้รับความ

ช่วยเหลือก็อกุศลจากบุคคลอื่นเช่นเดียวกัน การให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยเจ็บทำให้เราเป็นคนไม่ค่อยมีโรคและมีอายุยืน การรับฟังปัญหา การให้ความรู้ การพูดจากและบริการที่ดีแก่ผู้ป่วยทำให้เรามีทรัพย์ มีสติปัญญา มีน้ำเสียงไพเราะ มีความสามารถในการรับรู้ที่ดี มีผิวพรรณผุดผ่องและบุคลิกดี และการที่เราได้รำลึกถึงลัทธิธรรมอยู่เนืองๆ นั้น ส่งผลให้เรามีจิตใจที่มั่นคง ไม่หลงลืม ไม่ถูกล่อลวงไปในทางที่ชั่ว และเข้าถึงแก่นธรรมได้โดยง่าย ผลบุญดังกล่าวอาจไม่ได้แสดงผลให้เราเห็นในทันทีและไม่ได้มีผลแต่เพียงชาติปัจจุบันนี้เท่านั้น

เห็นหรือยังครับว่าอาชีพที่เราบ่นว่าเบื่ออยู่ทุกวันนี้เนี่ย เป็นอาชีพที่มีคุณค่าและเปิดโอกาสให้เราได้สร้างประโยชน์แก่ชีวิตอย่างมหาศาลทั้งในปัจจุบันและภายภาคหน้า เป็นอาชีพที่บัณฑิตทั้งหลายสรรเสริญ เป็นอาชีพที่หลายคนใฝ่ฝันอยากทำแต่ไม่มีโอกาส เป็นอาชีพที่ผู้ที่เคยได้สร้างสมคุณความดีมาากพอแล้วในอดีตกาลจึงจะมีโอกาสได้ทำ เป็นอาชีพที่เกื้อกูลต่อการสร้างสมบุญกุศลให้มากยิ่งขึ้นยิ่งกว่าอาชีพใดๆ

ขอให้พวกเราใช้โอกาสที่ดีในวันนี้ และโอกาสที่ได้ทำอาชีพที่เป็นสัมมาอาชีพะอย่างนี้ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตัวเรา แม้บางงานบางหน้าที่จะไม่ได้สัมผัสกับผู้ป่วยโดยตรง แต่การเป็นฝ่ายสนับสนุนที่ดี การประสานงานที่ดี การพัฒนาระบบบริการที่ดีทั้งโรงพยาบาลเพื่อให้ผู้ใช้บริการประทับใจในทุกๆ ด้าน ด้วยจิตใจที่เปี่ยมล้นด้วยความสุขใจในการให้บริการของเรา ผลที่ได้ย่อมเท่าเทียมกัน

มาร่วมจิตพร้อมใจสร้างบุญกุศลร่วมกันนะครับ โดยการทำงานด้วยความเต็มใจ ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพด้วยใจที่เป็นสุข ด้วยจิตใจที่เปี่ยมล้นด้วยความเมตตากรุณา ด้วยความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะให้ผู้ใช้บริการทุกคนมีความสุขและพึงพิงทุกขุทรมานจากความเจ็บป่วยทั้งหลายทั้งปวง หากทำได้เช่นนี้ผลบุญสูงสุดก็จะเกิดกับเราตลอดเวลาที่ทำงาน ขอให้เราทุกคนเริ่มทำงานให้เป็นบุญกันตั้งแต่วันนี้ เพื่อความอัมมบุญตลอดไป